

किती वाचशी कविता तू अन्..

(चाल--कुठे शोधीशी रामेश्वर अन्...)

किती वाचशी कविता तू अन्, किती त्रास रे देशी
पोटातले कावळे बोलती, आम्ही अजून उपाशी
किती वाचशी कविता.....

मूर्ग-मसाला असता येथे, मृग-नयनी ती नको आम्हाला
गुलाब-जम्बू असता येथे, गुलाब का तू उगा फुलवला
चीकन-तन्दूरी मटन समोसे, करी आम्हाशी अधाशी
किती वाचशी कविता.....

महिला पाठ कुजबूज करती, सेल चालला आज कोठेशी
उगीच कुणाचे पाय खेचती, उगीच कुणाची खोटी स्तुती
बसल्या काही टेकून भिंती, घेती झोप जराशी
किती वाचशी कविता.....

नको आम्हाला प्रेमकवीता, साद घालती मधूघट आता
प्रेम-प्रेमीका आणि ऊसासे, करशील का तू कमी जरासे
कशासाठी ही शब्द-जुळवणी विचार कर तू मनाशी
किती वाचशी कविता.....

सुहास पै